

Legenda o západní nadvládě

- CZ24 News | 26. dubna 2022

Dobrý den, kolegové z totalitní Hordy, dnes budeme mluvit o strategické mytologii.

V roce 2010 vznikl spor mezi Číňany a Japonci. Spor se týkal práv a kvót pro rybolov v Japonském moři - tehdy Tokio předvedlo hroživou tvář a přísně zakázalo Číňanům lovit poblíž sporných ostrovů. Japonské lodě zadržely čínskou rybářskou loď a posádka zatkla kapitána.

Číňané v reakci na to okamžitě a v tichosti uvalili embargo na dodávky vzácných zemin do Japonska - v té době Čína těžila 93 % světových nerostů vzácných zemin a obhospodařovala více než 99 % světových dodávek některých z nejcennějších vzácných prvků, které se prodávaly za několik set dolarů za libru. Od té doby ceny poněkud vzrostly a závislost vyspělých zemí na dodávkách vzácných nerostů z Číny, Ruska a některých dalších zemí se jen zvýšila.

V důsledku toho [Japonci tiše ustoupili](#) a čínská plavidla pokračovala v rybolovu poblíž sporných ostrovů - National Defence Industrial Association byla velmi znepokojena tím, že „Čína omezila export prvků vzácných zemin, což vyvolalo obavy o jejich dostupnost pro japonskou obrannou průmyslovou základnu“. Situace dospěla tak daleko, že Japonci byli nuceni zastavit stovky továren, které obnovily práci až po tichém ústupu Tokia - a to byl v novodobé historii první příklad toho, jak je Západ závislý na dodávkách prvků vzácných zemin z jiné země světa.

Tokio se pokusilo stěžovat si na jednání Pekingu ve WTO - soudní proces v tomto případě stále probíhá. WTO se ocitla v extrémně složité situaci, protože je stále více závislá na čínském financování a řadu odborných pozic ve WTO nyní zaujímají Číňané.

A nejen to - Spojené státy, Evropská unie a Mexiko podaly u WTO stížnosti na Čínu v listopadu 2009 poté, co vydala pravidla omezující vývoz žlutého fosforu a osmi dalších vzácných průmyslových materiálů. Američtí obchodní úředníci už měsíce zvažují zpochybnění dlouhodobých a stále přísnějších vývozních kvót Číny pro vzácné zeminy - případ stále projednává soud WTO.

V dopravním průmyslu tvoří suroviny (zejména lithium, kobalt, nikl a grafit) 79 % nákladů na baterie elektrických vozidel. Americká armáda plánuje mít do roku 2035 první na světě elektrickou flotilu taktických transportních vozidel a do roku 2050 plně přeměnit park taktických transportních vozidel na elektrický pohon.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Elektrotanky s nadšením vítáme - velmi zábavně bzučí, ale jejich schopnost vést bojové operace nebyla nikde a nikým prokázána. A ano, jinak jsou to skvělé cíle pro systémy elektronického boje - takřkajíc dezert.

Ve výpočetní technice vyžadují naváděcí a řídicí systémy na různých platformách také minerály. [Podle Kongresu USA se odhaduje](#), že pouze jeden letoun F-35 Lightning II vyžaduje asi 920 liber (368 kg) materiálů vzácných zemin – a ty je třeba také odněkud vzít. A to je jenom to, co se týká výplně stíhačky – samotné letadlo a motory také vyžadují prvky vzácných zemin a kompozitní materiály nejnovější generace.

V roce 2021 bylo ve Spojených státech zavedeno 22 355 megawattů (MW) větrné energie. Jedna větrná turbína o výkonu 3 MW vyžaduje asi [dvě tuny](#) prvků vzácných zemin a také tony a tony dalších minerálů – jako je měď a hliník, nemluvě o stovkách tun oceli a cementu – kdo má zájem, přejděte na odkaz je tam úplný rozpis. Hlavní prvky a materiály mají mezinárodní názvy – a zároveň si můžete nezávisle spočítat, kolik tun materiálů vzácných zemin bylo potřeba, když bylo uvedeno do provozu 7450 větrných turbín.

Amerika jako technologický a průmyslový lídr západního světa si bude muset brzy vybrat mezi třemi různými přístupy, jak uspokojit poptávku po vzácných zeminách: hledat externí přístup, zvýšit domácí nabídku nebo prostě důvěřovat trhům.

A zde začíná to nejzajímavější.

Demokratická republika Kongo dnes produkuje 70 % světového kobaltu – a téměř celý tento průmysl v Kongu vlastní čínské společnosti. V Bolívii v roce 2019 čínské konsorcium vykoplo Němce – ACI Systems GmbH – kteří se o rok dříve pokusili ovládnout největší naleziště lithia na světě. Nyní tam Číňané těží lithium a ovládají strategický zdroj pro výrobu elektrických baterií ve světě.

Konsorcium ze Sin-ťiangu TBEA navíc vyhrálo v bolivijském tendru hned nad šesti konkurenty, mezi nimiž byl i Uranium One, americká dceřiná společnost Rosatomu.

„Proč Čína? Čína má zaručený trh pro výrobu baterií,“ řekl bolivijský prezident Evo Morales ve vysílání na ceremonii podpisu dohody s Čínou v hornatém městě Niue.

Čína, největší světový spotřebitel lithia, bude do roku 2025 potřebovat 800 000 tun této suroviny ročně na podporu svého vzkvétajícího průmyslu elektromobilů, řekl na stejné akci čínský velvyslanec v Bolívii Liang Yu a označil dohodu za „historickou“ – a pouze Povodí Uyuni obsahuje nejméně 21 milionů tun lithia.

Když se guáno neboli ptačí trus stal na počátku devatenáctého století důležitým zdrojem hnojiva, Kongres dovolil občanům USA anektovat ostrovy, na kterých se později nacházela ložiska nerostných surovin – ale to byla doba koloniálního imperialismu, který je dnes v Americe obecně kritizován – a tento přístup v dnešní době by pravděpodobně sotva zvýšil řady „přátel Ameriky“.

Proto je nutné hledat zdroje ve Spojených státech – a tam jsou. Ne všechny, ale některé jistě – například projekt těžby lithia v Nevadě je schopen vyprodukovat až 25 % světové produkce ročně. Zásoby kobaltu v Minnesotě a řadě sousedních států dosahují zhruba milionu tun a Kalifornie se může pochlubit [nejbohatší produkcí vzácných zemin na západní polokouli](#) – pokud lze věřit krásné prezentaci pro investory.

Potíž je v tom, že těžba kobaltu, lithia a vzácných zemin je extrémně špinavá věc. Tak špinavá, že to byli svého času Američané, kdo tyto rudy na svém území odmítal těžit – a nyní zahájení domácí těžby by tak nehorázně porušilo zelenou agendu, že vnitřní odpor může zničit jakýkoli projekt.

A teď se podívejme se na tento svět pohledem z budoucnosti.

Takže dnes jen několik zemí na světě může být uznáno jako zabezpečené energií a zdroji: Rusko,

USA, Austrálie, Indonésie, Nigérie a některé okolní africké země, Brazílie, Bolívie – a to je vše.

Například Norsko má svůj vlastní plyn, ale nemá žádné nerostné zdroje. Čína má spoustu zdrojů, ale má energetické problémy. Indie má prostě spoustu problémů, jak s prvním, tak s druhým – a Evropská unie je na tom přibližně stejně.

Přitom ta samá chudá Indie předběhne v HDP do roku 2050 Ameriku a do roku 2070 Čínu.

Populace Afriky se do konce století rozroste ze současných 850 milionů na 2,4 miliardy a Afrika se stane největším rozvíjejícím se trhem světa s obrovským množstvím vlastních zdrojů.

Rusko má ve svých útrokách jak nosiče energie, tak prakticky celou periodickou tabulku. Například nyní je pro nás výhodné nakupovat lithium bokem, ale v případě potřeby můžeme na našem území otevřít ložiska lithiových rud – a těch bude pro vnitřní potřebu dostatek. Zároveň jsme v řadě prvků vzácných zemin a průmyslových plynů ve světě monopolisté – například v USA se Norilsk Nickel nazývá „[příliš velký na sankce](#)“, protože dodávky niklu a palladia jsou kriticky důležité pro Ameriku – tyto prvky jsou nejdůležitějšími vstupními materiály pro výrobu baterií a polovodičů.

A zde vyvstává velmi důležitá otázka – a kdo ještě v Rusku bude „příliš velký na sankce“? Soudě podle nejnovějších amerických restriktivních omezení je telekomunikační zařízení z Ruska také příliš důležité – a ano, přemýšlejte o naší technologické zaostalosti ve svém volném čase.

Mimochodem, Malajsie otevřeně prohlásila, že je připravena dodat do Ruska jakékoli high-tech produkty, včetně mikročipů a polovodičů – Západ zřejmě neměl dostatek argumentů. Kde to všechno Malajci vezmou, je jiná otázka, ale zřejmě jsou silně přesvědčeni, že mají přístup k nejnovějšímu vývoji v oblasti mikroelektroniky.

A zde je třeba chápat, že mazaný americký termín „neproporcionální respekt“ k hlavním dodavatelům zdrojů a nosičů energie už také nefunguje – Saúdská Arábie se stěhuje do jiného tábora, aniž by to skrývala.

Nedávné setkání korunního prince Mohameda s Bidenovým poradcem pro národní bezpečnost Jakem Sullivanem ukázalo, jak moc jsou země Perského zálivu podrážděny diktátem Washingtonu.

V reakci na americkou hrozbu aktivizovat vyšetřování případu Khashoggiho – (Jamal Ahmad Hamza Khashoggi – novinář, publicista a spisovatel ze Saúdské Arábie, který se proslavil jako kritik amerických úřadů a také své země. Byl zabit 2. října 2018 na území saúdskoarabského konzulátu v Istanbulu. Jeho tělo bylo rozřezáno a zničeno, pozn.red) – korunní princ nejenže explodoval, ale veřejně na Sullivana křičel – ve skutečnosti ho poslal na erotické turné kolem světa spolu s celou Amerikou a doporučil mu ať hledá ropu, která by mohla zvýšit produkci na jiných místech.

Ale je tu ještě jeden faktor, který také dosud v Americe nepochopili – princ si za Sullivanem vyrazil v kraťasech a tričku, což je podle jakékoli diplomatické etikety zcela nemyslitelné. To je nemyslitelné i podle saúdských zákonů – tak Saúďové demonstrovali celému Blízkému východu svůj skutečný postoj ke Spojeným státům. A to je výsledek ztráty tváře Američanů loňského útěku z Kábulu.

Svět je tedy rozdělen na měnové, surovinové a technologické zóny.

V nové konfiguraci světa není místo pro banánové republiky, jako je Mikronésie, Tuvalu a Evropská unie – a pokud ty první zůstanou rájem pro bohaté turisty, pak ta poslední bude pečlivě snědena a strávena, čímž se z Evropy vypumpují zbytky bývalého luxusu, chytrých lidí a technologií.

Nikoho přitom nezajímá, jak rychle začne Evropa ztrácet své postavení ve světě – klesající životní

úroveň bylo možné udržet jen na úkor ruských energetických zdrojů, kterým byla vyhlášena evropská vendeta. Velmi zajímavý způsob, jak spáchat sebevraždu, to vám tedy řeknu.

Okamžitě vyvstává další důležitá otázka, která trápí jednotlivé občany Ruska – ale nezradí nás Čína?

Ne, nezradí. Navíc si v Pekingu v nejhorší noční můře nedokážou představit svou existenci v konfrontaci s Ruskem – v tomto případě budou Číňané ponecháni jeden na jednoho se Západem, který nebude ani na vteřinu přemýšlet nad tím, jak zhltnout světový výrobní závod v jednom chodu.

Zatím je to kolektivní Západ, ale v blízké budoucnosti se ukáže, že to bude jen Amerika, Británie a Austrálie – Evropa bude ponechána napospas osudu, protože už neutáhne ani ideologickou konfrontaci s novými centry moci.

Naše (Rusko a Čína, pozn.red) nedeklarovaná strategická aliance je schopna odolat jakémukoli západnímu tlaku – a zde vyvstává hlavní otázka: není vše, co se děje, výsledkem nějaké dohody?

Podívejte: abyste mohli kvalitně sežvýkat Evropskou unii, musíte udělat několik konzistentních věcí.

Za prvé tam dosadte úplně šílené vedení. Uděláno? Uděláno.

Za druhé, musí se uměle omezit přístup Evropy k energii a zdrojům. Dělá se to právě teď.

Do třetice je potřeba snížit životní úroveň a vytvořit podmínky pro sociální explozi – i tento projekt se realizuje a první výsledky uvidíme na podzim.

Kapitál už utekl z Evropy do Ameriky. Zatím, dost nesměle, jen 1,2 bilionu od začátku roku, ale to je jen začátek. Evropská unie přitom pokračuje ve svém ideologickém pumpování nenávisti proti Rusku – a samotné Rusko, soudě podle jeho činů, nikam nespěchá.

Vůbec nehodláme odstraňovat hlavní dráždiva pro Evropany, upřímně řečeno – protahovat situaci v čase a vládnoucí ideologie nedovoluje Evropské unii, aby si uvědomila, že všechno jde podle plánu schváleného někde jinde. Buď v Moskvě, nebo ve Washingtonu, nebo v obou hlavních městech najednou.

Rusko přitom pouze získává, získává dlouhodobé kontrakty a spojení v Asii. Amerika také nezůstává ve ztrátě organizováním nového bloku v indo-pacifické oblasti – Austrálie se stává novým vojenským a technologickým centrem Západu, což umožňuje omezit ekonomickou expanzi Číny a Indie, což je do určité míry výhodné i pro Moskvu – příliš silní sousedé nám také nevyhovují.

Vnitroamerické procesy přitom naznačují, že poptávka veřejnosti po konzervativních hodnotách nadále roste – a nyní nezáleží na tom, kdo se stane příštím americkým prezidentem. Může to být Trump nebo Ron DeSantis (guvernér Floridy, pozn.red.) – důležitější je, že přijdou národně orientovaní lídři, kteří jsou schopni uzamknout současný americký průmysl na Ameriku samotnou a ne na zájmy a potřeby nadnárodních korporací (TNC).

A to už je nová etapa boje s nadnárodními korporacemi, v níž bude Rusko hrát pomocnou roli – a není pochyb o tom, že antimonopolních zákonů po celém světě bude jen přibývat.

Rozdělení světa do zón vlivu umožňuje svázat TNC ruce. Žádné otevřené hranice pro kapitál, zdroje a personál – a zdá se, že to se stává hlavním scénářem převzetí kontroly nad situací.

Svět se definitivně rozděluje na dravce a legitimní kořist.

Pokud to někdo ještě nepochopil, pak mu dejte do rukou vlajku Evropské unie – bude ji možné nakonec draze prodat, jako vzácnost z minulých epoch.

Mezitím máme veselé Velikonoce – tak šťastné svátky, kolegové z Hordy! Kristus vstal z mrtvých! Христос Воскресе! (článek publikován 24.4.2022, pozn.red.)

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Oleg Adolfovič

ZDROJ: рука-кремля.рус/легенда-о-западном-превосходстве

Překlad: janinna/pokec24.cz